

CRUFTS DOG SHOW 1987

"This way, sir!" Den velklædte herre og den ligeså velklædte nr. 14197, Nyassa Maseru mødes nok igen ved ring 25, hvor 94 ridgebacks skal i ilden. - Reportager fra Crufts inde i bladet.

KONTINGENT

enkelt: 150 kr.
familie: 200 kr.

ANNONCEPRISER

helside: 150 kr.
halvside: 85 kr.
kvartside: 50 kr.

husk!
indlæg til
næste nr.
senest
15. maj
red.

BESTYRELSE

FORMAND OG SEKRETÆR: Vibeke Olsen
Kvislemarkvej 15, Kvislemark
4747 Sandved o3 75 64 50
Udstillingsudvalg og tilmeldinger

NÆSTFORMAND: Jytte Henningsen
Rismøllegade 7 8900 Randers
06 43 32 67

KASSERER: Jan Olsen
Kvislemarkvej 15, Kvislemark
4747 Sandved o3 75 64 50

REDAKTØR: Jørgen Lorenzen
Vagthøjvej 17, Bjergby
9800 Hjørring o8 97 11 26

MEDL. AF UDST.UDV.: Ole Hempel
Valdemarsgade 49I, 1665 Kbh. V.

1. SUPPLEANT: Friedmar Jessen
Mølkensvej 2, 5300 Kerteminde
09 32 19 95

2. SUPPLEANT: Knud G. Rahbek
Bådsmadsstræde 43, 1407 Kbh. K.
01 57 51 16

HVALPEANVISNING

Mette Kjærsgård
Solbakkevej 32, Toksværd
4684 Holme-Ølstrup
03 76 22 18

I de måneder, hvor sneen dækker udstillingsringen, holder bestyrelsen konditionen ved lige bag skrivebordet. Der planlægges og foreslås. Men hvorfor lave om på noget, der går godt? Fordi, som det hedder, det gode er det bedstes fjende.

Og nye regler er ikke altid nye begrænsninger i den personlige frihed. Der er også regler, som åbner muligheder, og letter en hidtidig, besværlig praksis.

Både i DKK og hos os selv er der vinteren igennem blevet arbejdet på at gøre den kommende udstillingssæson endnu mere attraktiv. Resultaterne kan man se inde i bladet. Når man har prøvet at stå i kø efter udstillingen foran stambogsudleveringen, mens færgereservationen efter hånden bliver lige så uaktuel som avisen fra igår, så vil man nok værdsætte DKK's ny regler om stambøger på udstillinger.

Den ny klasseinddeling er en inddeling i flere klasser, - det giver flere chancer, flere præmieringer. I samme ånd har vi i bestyrelsen udbygget pointsystemet i konkurrencen om "Årets Hund". Det kunne forhåbentlig animere førstegangs-udstilleren til også at blive næstegangs-udstillere.

Regler, hvadenten de begrænser eller udvider mulighederne, plejer at foreskrive en bestemt praksis. Men der er også regler, som bare beskriver, uden at foreskrive nogen no-

getsomhelst. Det gælder for de "kutyme-regler", kutym udvalgset nu har anbefalet, og som bestyrelsen tilslutter sig. Kutyme-reglerne beskriver, hvad der forekommer rimeligt, og hvordan man andre steder plejer at forholde sig i erstatningssager. Men kutymeregler kan ifølge deres natur ikke binde eller tvinge nogen. Den, der ikke følger dem, risikerer ingen sanktioner fra klubben. Det er som med vejskiltet, der ikke fortæller mig, hvor jeg skal gå hen, men hvor jeg kan gå hen.

Så meget om bestyrelsens regler. Den har ryddet lidt op og sat et par ekstra hylder ind i skabet. Men det er medlemmerne, der bestemmer, hvor det skal stå. Selvom der er længere til generalforsamlingen end der plejer at være på dette tidspunkt. Til gengæld er frosten vel gået af jorden, når vi kommer så vidt.

red.

NANNA LORENZEN

CRUFTS DOG SHOW 1987

Spotlights og hundeglam. Pudrede pudler og polerede pinchere. Smilende bobbier og svedende handlere. Man står i kø foran toilettet eller ta'r en lille lur i hundenes bokse. Der er tyggeben til vovserne og pernod til farmand i baren. Det er Crufts. Hundestillingen over fire dage, der huser nærvæd 20.000 hunde.

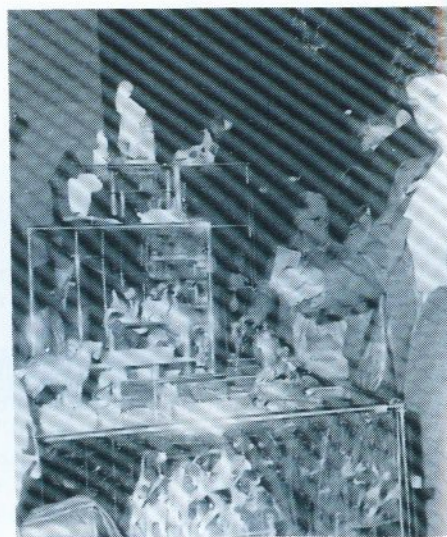
Rammen om det hele er de store messehallen på Earls Court lidt uden for Londons bymidte. Fra Earl's Court Underground føres man ad lange gange direkte op til udstillingen, og den unge guitarist, som denne morgen havde taget opstilling midtvejs, inkasserer nok mange 20-pence for sin smukke fremførelse af "Streets of London". - Stemningen var fuld af forventning. Utålmodigt venter man tilsidst i den lange kø for at få kontrolleret den medbragte taske: ingen bomber eller cyanid, kun en beskedet madpakke til at give styrke på halvvejen: udstillingsdagene på Crufts slutter først kl. 19.30.

ting og sager

Så var vi der endelig. Det var endnu ikke dagen, hvor der skulle dømmes ridgebacks, så vi havde god tid til at gå rundt og se på det altsammen. - To etager, forbundet af en kæmpemæssig rullende trappe. Men først en tur mellem alle standene på "ground". Det første, der tiltrækker opmærksomheden, er en bod med rosetter. Køber man den dyreste,

får man en seksfarvet med hundens navn i guldtryk - så flot som ingen hund kan vinde den selv.

Hundestatuer er også en populær artikel. De fås i mange materialer og prisklasser.

Fornem mest bronzestøberens Borzoi og Grand Danois i naturlig størrelse. Boden med righoldige hundegarderobes er også et uventet syn for os. Så forstår vi

dog bedre bøgerne, billederne, linerne og legetøjet, selvom mængden er overvældende.

Overalt patruljerer bobbier to og to. Smilende og venlige, også ind i mellem med et klap til en af hundene. Overhovedet er her utrolig mange uniformerede vagter. Mon man frygter for attentater? Her er også mange notabiliteter til stede; foruden alle de firbenede, både prinsessen af Monaco, prins Michael af Kent og Desmond Morris.

3-cifrede tal

Men selv i alt dette er hundene dog det vigtigste. Ring 1-15 er i underetagen og 16-27 er på første sal. På begge etager de lange rækker af bokse. Engelske udstillinger er stadig normalt boksede, og hundene må først fjernes efter kl. 18.

En dommer og hans ringsekretær klædt i kilt påkalder sig vores opmærksomhed, og

vi følger en tid bedømmelserne i denne ring: irsk setter, tæver. Racen kan på dagen mønstre 326 katalognumre, så hannerne dømmes for sig af en anden dommer. Dette var dog også rekorden for en enkelt race på Crufts i år. Men tallene er høje i alle racer, sammenlignet med danske forhold; nævnt i flæng: Golden Retriever (301), Labrador (258), Borzoi (142), Bulldog (87), Yorkshire Terrier (166). Og af de hos os absolut sjældne fx Staffordshire Bullterrier (204), Dan-die Dinmont Terrier (44), Skye Terrier (67). Og så ventede vi jo også på at se 94 ridgebacks den følgende dag!

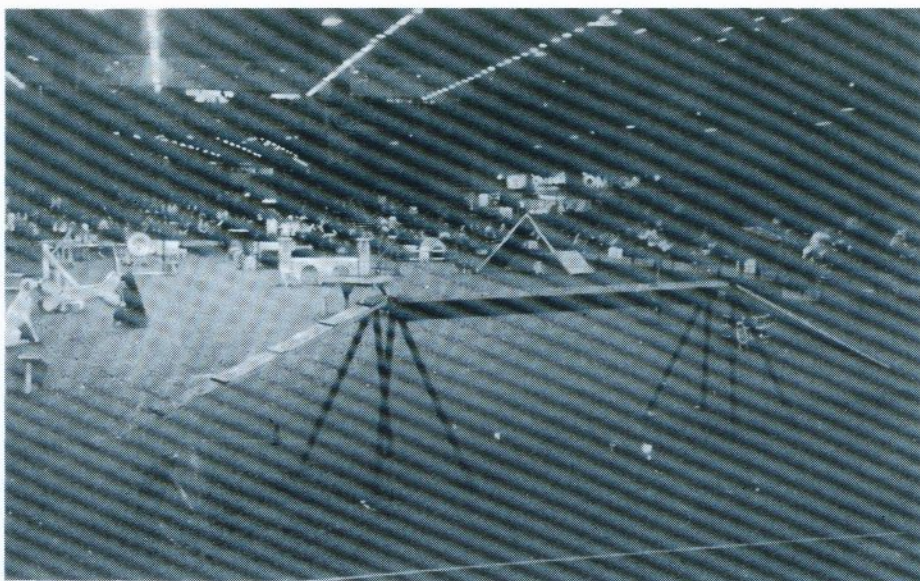
Store ring

Når man er træt af at se på bedømmelserne, kan man for 2 pund købe sig en plads ved "Store ring". Her var først stillet en mangfoldig agility-bane an, hvor flere hold konkurrerede på points. Derefter blev alt fjernet og erstattet med dynger af grantræer. For nu skulle en gruppe jægere demonstrere deres arbejde, dels med et hold labrador-retrievere, dels med en gruppe springer-spaniels.

- Så var det politihundenes tur, og efter en grundig støvsugning af ringens grønne tæppebelægning er man ved at være klar til den afsluttende gruppekoneurrence.

afsked

Og næste dag det samme igen. Blot med friske hunde i bok-sene. Sidste dag er søndag,

som slutter med den store publikumsmagnet "Best in Show". Årets Crufts-vinder bliver en cremefarvet afghaner med en ruhåret foxterrier på andenpladsen. Her er for en gangs skyld noget, der ikke kan overraske en dansker.

Derefter skal alt pakkes sammen. Store affaldscontainere bliver kørt ind. Kun gasballonerne, som er undsluppet uheldige barnehænder, og nu hænger højt oppe under loftet, får lov at blive, til de selv bliver trætte og daler ned.

Bobbierne går en sidste runde, og vi blander os i den tætte strøm ned til undergrundsbanen igen.

Midtvejs flyder nogle tomme poser fra guitarstreng. Der har været mange at spille for på Earls Court i de sidste par dage.

Torhusets Tau Mercia og Torhusets Peacock Padmeu-
mor og datter!

KENNEL TORHUSE T
RHODESIAN RIDGEBACK
L&J Lorenzen · Bjergby v. Hjørring · 08 971126

RIDGE BACKS

Fireoghalvfems ridgebacks var et antal, der imponerede os danskere, der var rejst til årets Crufts-show i London. Men englænderne var bedre vant forstod vi. Udstillingen i Birmingham og de forskellige clubshows har normalt ca. hundrede og halvtreds tilmeldinger.

Men for os var der rigeligt at holde styr på endda, især i betragtning af, at der på udstillingen hverken uddeltes bånd eller skriftlige bedømmelser. Kun de tre vindere i hver gruppe, samt en fjerde "reserve" bliver linet op og får en roset. De milde gaver, som vi er vant til at se, i form af glas, kagegafler o.s.v. bruges heller ikke her. En første-vinder får udbetalt 4 pund, nok til at dække udstillingsgebyret, nr. 2 får 2 pund.

Så den overdådighed, som vi fra "de evige amatørers land" er tilbøjelige til at forvente i det store udland, var der intet af. Pokalerne, lige som de specielt velklædte handlere, kom først frem ved de afsluttende shows, som så til gengæld også havde BBC's bevågenhed i en timelang fjernsynsreportage.

Netop fremvisningen af hundene var iøvrigt noget, vi havde imødeset med særlig interesse: hvordan klarer englænderne med deres store udstillingstraditioner at vise deres ridgebacks? Former de

dem på magisk vis og stiller dem op som de perfekte statuer, vi kender fra de mange pragtfulde udstillingsbilleder?

Men allerede her blev vi berørt i, at ridgebacken er en mangfoldig, og ofte vanskeligt race at arbejde med. Mange opførte sig selvfølgelig eksemplarisk, men en del var uglade ved situationen. Ringsekretæren henstillede derfor til publikum om ikke at bruge blitz, hvilket selvfølgelig ikke hjalp; det stikker dybere, når en ridgeback ikke vil berøres af dommeren! - Denne tog iøvrigt ikke særlig notits af en vis uvillighed hos en hund. I hvertfald var dagens vindende tæve synligt betænkelig, hver gang hun skulle løbe frem mod dommeren.

Mrs. Webster, en af Englands mest erfarne opdrættere, mente, at dommeren, mr. Hemstock, der selv opdrætter Lakelandterriers, tog for fast på hundene og så dem for meget i øjnene. Og så vil mangan en ridgeback altså ikke være med til showbizz. Heller ikke på Crufts.

At ridgebacken er en mangfoldig race, af sind som af skind, var dog på Crufts en sandhed med modifikationer. Det, man først blev slået af,

PÅ CRUFTS

Mrs. Webster med Djan

var netop ensartetheden af de engelske ridgebacks: store, tunge og substansfulde, farven ret ensartet lysebrun. Kynologisk en høj gennemsnitskvalitet; pæne og flotte dyr, men typemæssigt ofte umarkante - hvis man da ikke skal arbejde med begrebet "den engelske type". Dette blev så tydeligt sat i relief i gruppen af voksne hanner, hvor en afrikansk hund, Nhema of Gun-

thwaite (SACH Challengers Chipo - Tara) mærkbart skilte sig ud fra gruppen. - Umiddelbart virkede hunden "mærkelig", meget lettere end de andre, utvivlsomt for let, men stram og årvågen. Uvægerligt tiltrak den sig ens opmærksomhed med et glimt af dette "noget", som man vil vove at kalde type, måske oprindelighed.

Nhema lignede bestemt ikke selv en udstillingshund, men en søn af ham, Mkishis Djan of Janak (Nhema of Gunthwaite - Janak Maja of Mkishi) blev placeret bedst i hvalpegruppen. Han var dog også allerede med sine 13 mdr. en halv gang så stor som sin fader. Formentlig p.g.a. sin arv fra Janak-linjen.

Nhema of Gunthwaite

Jack Selby fra
Kennel Eilack
med Ulundi
Ushumba

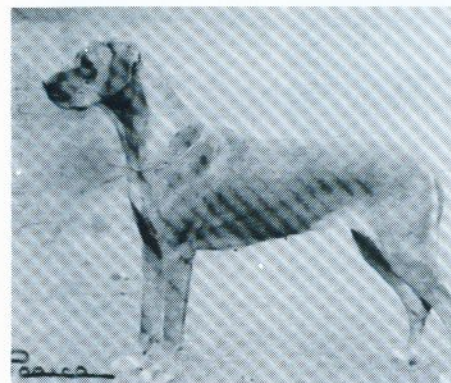
Den endelige konkurrence mellem hannerne sluttede iøvrigt med, at dommeren stillede en anden afrikansk import på førstepladsen, Ulundi Ushumba of Eilack (SACH Shangaras Checheni - Hawarden Clarissa of Ulundi). Hunden er, som det fremgår af navnet, opdrættet af Miss J. Murray på den i de senere år meget indflydelsesrige sydafrikanske Shangara-linje. Denne hund blev også senere dagens racevinder.

Umtali M'toto

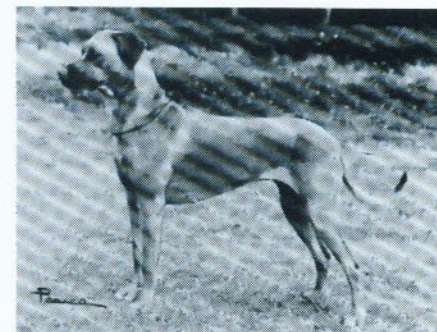
Som hanhundredes anden-vinder placeredes Ch Rejan Zareba (Ch Rejan Chanzuki - Rejan Diana). "Rejan" er Mrs. J. Parkers kennelmærke. Men dette var altså kun et par navne i den lange række af Eilack, Janak, Umtali, Matabelle, Eagleridge, og hvad de nu allesammen hedder. Tre hanhunde var topscorere, hvad gælder antal afkom i ringen, nemlig Ch Umtali M'toto, Ch Mirengos Mandambo og Ch Rooinek Jason of Janak.

Tævegruppen forekom nok mere spændende og differentieret end hannerne. Her var også flere af stjernerne mødt op. Bl.a. den meget spændstige og elegante Ch Kinza Mardi

Susan Simpers Ch Matabelle Moyale Mrs. Browns Ch Kinza Mardi Gras

Gras (Kinza Hoshim - Kinza Sweet Charity) og den betydeligt tungere Ch Matabelle Moyale (Ch Mirengos Mandambo - Ch Matabelle Nyoni).

Ingen af disse to vandt dog på dagen. Dommeren foretrak en høj, lys, lidt ranglet tæve, Diamondridge Uzuri of Asante (Ch Umtali M'toto - Watersrand Wanda). På andenpladsen kom halvsøsteren Ch Janak Jinza (Ch Umtali M'toto - Janak Madeleine).

Fremvisningen af de knap hundrede hunde i Europas gamle, traditionsrige opdrætternation viste med stor klarhed både styrken og svagheden i det bevidste opdrætterarbejde: man må selvfølgelig stræbe efter at avle hundene "korrekte". Den gode opdrætter sætter sig et mål.

- Men hvordan gør man så det? Hvad bestemmer det billede, man danner sig af "den rigtige hund"?

David Helgesen karakteriserer i sin bog "The Definitive

Rhodesian Ridgeback" (1982) bl.a. det engelske opdræt, og skriver herunder: "I 1947 fik den daværende prinsesse Elizabeth under en rejse i Sydafrika et par ridgebacks forærende. Hannen, Just of Bam-ba, var en tung hund, som på grund af sin ejers position blev brugt ud over alle grænser i avlen. Senere import, inklusive SAUKCh Ben Hur of Thornbury, tenderede også til at være tunge (---) Et helt slægtled af opdrættere og dommere er vokset op i den tro, at en korrekt ridgeback skal have så meget masse, hvad den vitterligt ikke skal. Vanskeligheden ved at importere hunde til UK har hæmmet den typevariation, som man har kunnet opnå i Sydafrika og USA" (2. udg., s.136).

Mr. Stanley med
Uzuri of Asante

Sagt på en anden måde: det se-
te afhænger af øjnene, der
ser. Og jo ikke blot i Eng-
land. Problemet er selve kul-
turens dilemma. Og det skal
vi selvfølgelig ikke føle os
beskæmmede af, blot vi jæv-
nligt besinder os på os selv
og erkender, at jo dygtigere
vi er, jo større er risikoen
for, at vi omformer naturen
for meget på vore egne be-
tingelser.

Europæisk ridgeback-avl, og
England som det store fore-
gangsland i racearbejdet, har
nedbragt antallet af enkelt-
fejl på hundene betydeligt.
Det var en glæde at se så
mange flotte og velbyggede
dyr. - Derfor har det nu i
nogen tid været betimeligt
at koncentrere sig om type-
diskussionen.

LL

"Jeg kan se på mine hundes pels, at de får det rigtige at spise..."

"En hunds pels skal være glansfuld og levende.
Og ligesom hos mennesker kommer skønheden inde-
fra. Gennem det, man spiser. Derfor fodrer jeg mine
hunde med PAL. Et kødprodukt som jeg blander med
f.eks. kogt ris eller kogte grøntsager.

Med PAL er jeg sikker på at mine dalmatinere
får alle de vitaminer, proteiner, mineraler,
kulhydrater og sporstoffer,
som de har brug for."

Inge-Lis Kalum Jensen

Inge-Lis Kalum Jensen,
Kennel Conqueror. Opdrætter
af bl.a. "William" hvis officielle
navn er Conqueror's Captain
Can Can. Unghundeverdens-
vinder.

Det helt rigtige kød til din hund.

Anbefalet
af førende
opdrættere

PAL. Ikke dase-mad, men kød på dase.

JANAK

Elizabeth Websters opdræt er et af de ældste og mest indflydelsesrige i Europa. Fra 60'erne og op gennem 70'erne har kennelen formået at fastlægge en linje, således at man ofte taler om "Janak-hunde", som hunde af en bestemt type.

Også mange af vore hjemlige ridgebacks har Janak-blod i årerne; bl.a. de mange efterkommere af Vanolreim z'Donna (Troldeborg) og af Troldeborgs Dyero (Torhuset).

Vi talte med Elizabeth Webster på Crufts-udstillingen.

-Hvad er baggrunden for vore dages Janak-hunde?

For over 25 år siden købte vi en ridgeback-tæve, også for at få en vagt- og familiehund, da vi boede isoleret. Hun var barnebarn af CH Owls-moor Sundown Hustler og blev senere parret tilbage på ham. Alle vores hunde kan føres tilbage til disse to. Vores avlspolitik har været at udavle i hver anden eller tredje generation og ellers linieavle.

-Var der punkter, hvor De specielt satte ind, da De grundlagde Deres opdræt?

I de første år bestræbte vi os især på at avle bedre fronter og skuldre på vore hunde, da vores første tæve var svag i denne henseende. Erfaringen har lært os, at det er meget vanskeligt at avle sig ud af bygningsfejl. Vi har derfor været meget kræsne med valg af avlspartnere gennem årene, med henblik på en god kropsbyg-

ning. Sunde bevægelser prioriterer vi også højt.

-De Janak-hunde, jeg kender fra Danmark, er blide og rolige. Har De bevidst arbejdet på at forme racens temperament?

En races fremtid afhænger af et stabilt og pålideligt væsen. Problemerne tårner sig op, hvis aggressive eller usikre temperamenter nogensinde accepteres. Tidligere var en del ridgebacks nok lidt stædige og aggressive, men jeg mener, det har bedret sig. Jeg tilstræber dog ikke et blidt væsen, jeg vil have, at mine hunde skal være effektive vagthunde; jeg prøver bestemt ikke at ændre ridgebacken til en fjelleg labrador.

-Er man ved at avle ridgebacken for stor?

"Type" er noget, man altid diskuterer. Vi må holde os for øje, at hunden i Afrika

oprindelig blev brugt til jagt på storvildt. Derfor er det klart, at det må have været en kraftfuld og adræt hund. Jeg forsøger først og fremmest at avle en stærk, men også elegant hund, med det rette jordvindende trav. Vi forventer selvfølgelig, at dommerne dømmer ud fra standarden. Men vi bryder os ikke om, at hundene skal kontrolleres i ringen med stangmål. Fejl i forhold til standarden skal selvfølgelig straffes, men hundens fortrin skal vel at mærke også fremhæves. Det ville være tabeligt at lade en førsteklases hund gå ned, fordi den er lidt for høj.

-Har man i England restriktioner for avlen?

Vi har kun få restriktioner, men forventer personlig ansvarlighed af opdrætterne, og i det store og hele fungerer det godt. HD-fotografering er ikke obligatorisk, men mange opdrættere lader deres hunde fotograferes. Det ville bestemt også blive betragtet med afsky, hvis nogen skulle finde på at opfostre en hvalp med sinus, endsige avle på den.

Vi forventer almindelig sund fornuft hos opdrætterne, og den engelske ridgeback-klub bestræber sig på, ved råd og oplysninger at holde racen på den rette kurs.

Man skal også være ærlig med de problemer, der viser sig. Det vil opmuntre andre til at gøre det samme til racens bedste.

Men engelske opdrættere sætter pris på deres frihed, og jeg tror, det fungerer bedre end restriktioner.

-Ser De et bestemt mål for Deres opdræt fremover?

Vi vil bestræbe os på at give racen videre med de samme gode egenskaber, som i sin tid tiltrak os ved den. Vi håber, at vi har bidraget til dens lykkelige fremtid til gengæld for de store glæder, vi har haft med vore Janak-hunde.

LL

* * *

Mrs. Webster har sagt ja til at dømme vore ridgebacks på en udstilling i år. Det bliver d. 15/8 i Odense, dagen før DKK's Otterup-udstilling.

JETTE RASMUSSEN

HALLØJ PÅ HAVNEN

ELLER: de fine ved aldrig hvordan man skal opføre sig!

Ovenstående bemærkning fik jeg slynget i hovedet en lørdag formiddag ved 9-tiden, jeg lå og sov, og vor Rhodesian Ridgeback var på havnen og inspicerede skibe sammen med sin far. Telefonen ringede, og da jeg søvndrukkent tog den, var det en meget opbudt dame, jeg havde i røret, der havde oret, der spurgte, om jeg havde en stor fed brun hund. Meget modstræbende måtte jeg indrømme, at der vistnok befandt sig noget, der kunne svare til beskrivelsen, i huset, hvorpå damen nærmest skreg ud i æteren, at hun havde haft en sylte til afkøling på sin terrasse, og min forbandede hund af en bastard havde ædt hendes sylte. Ved ordet "bastard" blev jeg nu helt vågen, sylte eller ikke sylte, det skulle hun nu ikke kalde min Silas, og jeg fik da fremstammet, at Silas faktisk var en "fin" hund, hvorpå damen råbte: "Ja, der har vi det, de fine ved aldrig, hvordan man skal opføre sig." Jeg undskyldte loo gange og lovede, at det aldrig skulle gentage sig, vel vidende, at med mit kendskab til Silas kunne jeg bestemt ikke garantere noget i den retning. Da jeg havde lagt røret, kom Silas glad springende hjem

fra havnen, den skulle lige have en halv time ved siden af mig i sin fars seng. Da vi steg til køjs, fortalte jeg den om damen med sylten, og iøvrigt også, at den blev for fed af at æde en hel sylte. Silas lagde sit hoved på hovedpuden, og jeg kunne se, den tænkte: herregud mor, hvor synd du skulle vækkes over sådan en bagatel!

Silas' og mit bekendtskab startede for 4 år siden, da den invaderede huset ca 4 mdr. gammel, og himmel, hvad har vi dog ikke oplevet gennem årene. Den nys indkøbte hundekurv blev ved første øjekast kasseret, men afdøde mors fine sofa blev straks udset til soveplads om natten (jeg ved, min mor græmmes i sin himmel). Lædersofaen i min mands kontor blev til dagligseng. Ved TV-tid er det vores 6-personers hjørnesofa i TV-stuen, der må holde for, men den deler den dog allernådigst med husets terrier og kat. At jeg må sidde i en umage stol, og min mand på det nærmeste må hænge ud over sofaens armlæn, kan virkelig ikke blive Silas' problem. Mange af vore medarbejdere griner da også stadig af den tidlige forårsdag, da Silas og dens far drog til hunde-

træning i snesjap og kom hjem og fortalte, at hundetræneren da virkelig ikke kunne lære dem noget, de ikke vidste i forvejen, og tænk, han havde den frækhed at kommandere dæk i det ækle snesjap. Da jeg i skræk og rædsel og angst for, at min mand havde dummet sig, sagde, at det vel næppe betød, at han også skulle smide sig på maven, fik jeg mopset oplyst, at det vidste han da godt, men det var ved Gud ikke noget at byde Silas, og det kære væsen "nikkede" samtykkende og kravlede op i husets bedste stol med et meget indigneret udtryk i øjnene.

Vi bor midt på Skagen havn, og Silas har virkelig meget at se til. Op kl. 7, ned og sige godmorgen til medarbej-

derne på kontoret, dernæst med vores kontormand efter post og rundstykker, hvor der selvfølgelig også er et til Silas. Så op og få sig en halv time på øjet i sin fars seng. Så kommer alle visitterne, - skibsprovianteringshandleren, hvor man selv åbner døren og går ind og får hundekiks. Cafeen, hvor man lige kan nå at få et ekstra morgenmåltid, da indehaveren først spiser sen morgenmad. Så evt. over til pølsevognen og tigge lidt. Husets søn har skiftet pølsevogn, da han synes, det er afsindigt pinligt, at Silas står der og tigger. Så med sin far ombord på selv de største skibe, hvor selv jeg kan ryste lidt i benene ved at gå op af de til tider usikre lejdere, og så ellers det kæmpearbejde

med at have sin snude i alt, hvad der foregår i huset. Bagateller, som at Silas har ædt alle hjørner af husets sofapuder, mine bedste sko, skrabet maling af alle døre, da man selv kan lukke op, er næsten ikke noget at nævne, men når man skal have gæster en aften og har haft et hulens mas med at fabrikere en flot jordbærlagkage, og der så kun er en klat flødeskum tilbage på fadet, når man skal servere den, fordi man havde glemt, at Silas elsker slige sager. Når fx husets børn er hjemme på ferie (6 stk), og man har stegt 4-5 pd. medister, der pludselig på mystisk vis forsvinder, eller som dengang jeg havde købt for 100 kr. lækkert kalvekød til frikassé, og medens min mand drøede ned efter en flaske rødvin til festmåltidet, er kødet forsvundet, og vi måtte spise ærter og gulerødder uden andet tilbehør end rødvin, - vor nye malermester kom netop på besøg under måltidet, og senere fik jeg oplyst, at han havde undret sig meget over, at mennesker, der både røg og drak, var vegetarer. Ak ja, tro nu ikke, at jeg tager dette med knusende ro, nej, nej, jeg råber og skriger, truer Silas med en kugle for panden, Blåkilde, hvor den kan blive lavet til sæbe, som jeg med største fornøjelse vil vaske mig i, hvorpå Silas og dens far styrter ned i den anden ende af huset, og Julie, husets terrier, tisser på gulvet af bare bestyrtelse. Når jeg så godt sur dukker op igen, siger min mand: " - ærlig talt, du kan da bare låse dine sko inde, du kan også bare låse køkkendøren,

for Silas kan da ikke vide, at maden ikke er til ham," og når så Silas, det store læs, - for mærkeligt nok er den altså fed - kravler op til mig og slikker mig over hele hovedet, som ville den sige: "ja lille mor, du har virkelig meget at lære", så kan jeg altså ikke lade være med at grine, - og vi har da også altid stof til underholdning for vores gæster, og de der ikke har hund, bliver rædselsslagne, - og så griner vi af det!

Som vores hushjælp siger, - Silas har iøvrigt opdraget hende til at komme med småkager, hver gang hun er her - : "hvor kunne vi dog have det rent og pænt uden de hunde, og det er så sandt som det er sagt, men hvor ville her være trist.

Men nu skal det forresten snart være løgn, for om nogle måneder flytter vi, - bare til nabohuset, for jeg tror ikke, Silas kan trives andre steder end på havnen hos alle sine venner og uvenner (damen med sylten mv.) - og så bliver der indkøbt en hundeseng. Da jeg forelagde det for Silas' opdrætter, Lone Lorenzen, blev vi dog enige om, at Silas nok ville sige: "jamen mor, hvorfor vil du dog ligge i den hundeseng når vi har alle de gode senge og sofaer!"

PS. Men vi elsker den hund, forstå det, hvem der kan.

Jette Rasmussen

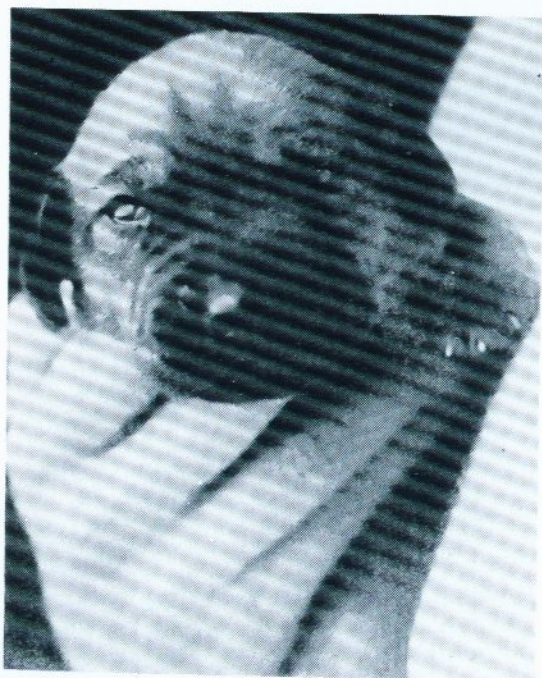
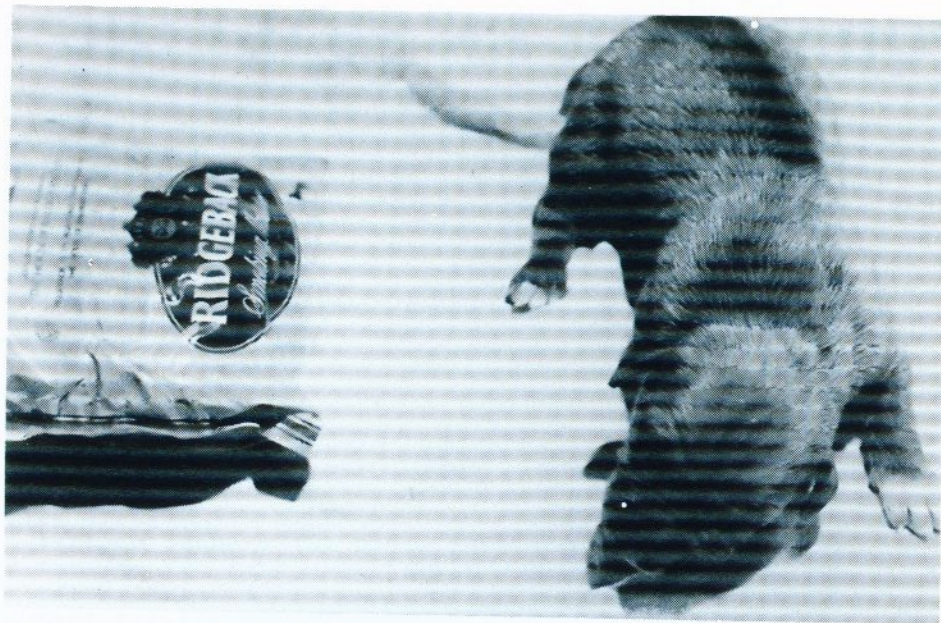
c/o Silas
Havnen
Skagen

TOBAK FOR EN SKILLING

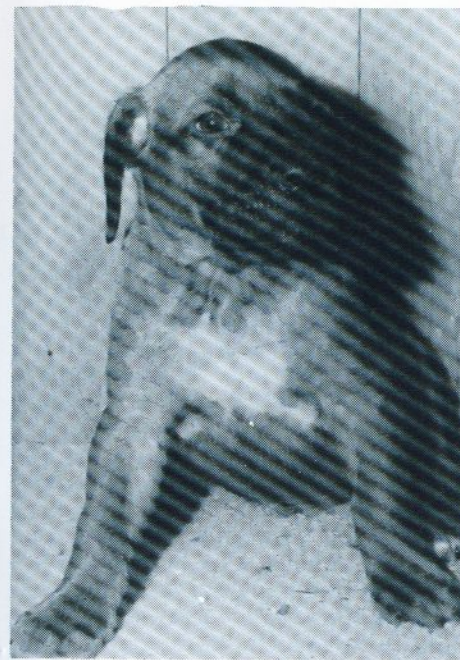
Det er meget længe siden, at man overhovedet kunne købe tobak for en skilling, - og selv da man kunne, fik man så lidt for sine penge, at det knap nok var værd at regne med. En nyfødt ridgeback-hvalp fylder, som man vil se, ikke meget mere, den vejer o. 500 g, og den er lige så hjælpeløs, som den ser ud til.

På den én dag gamle hvalp hænger navlestrengen endnu ved, - men i mange dage efter at den er faldet af, binder en usynlig livstråd hvalpen tæt til moderen, fysisk og psykisk. Endnu er verden ingen udfordring: hvalpen er blind og døv, og kun behovet for næring og varme motiverer den til at bevæge sig - mod moderen.

↑
Efter en uges forløb har hvalpen omtrent fordoblet fødselsvægten - og sit mod på at orientere sig i verden. Men den kan stadig ikke se noget.

◀ På 12. dagen "får den øjne" og ser for første gang verdens lys. Men nok heller ikke andet; blikket svømmer, og den kan endnu ikke stille skarpt.

"Vil du være min?" →
-Kuldet er nu o. 6 uger, og det er muligt at skønne, hvordan de enkelte hvalpe vil udvikle sig mht bygning, bevægelser og temperament. Det er tiden for det første besøg hos opdrætteren for at vælge hvalp. Om 14 dage drager de ud i verden til deres nye hjem.

JL

◀ Knap 4 uger gammel. Blikket er begyndt at blive fast, hovedet får kontur, bevægelserne er blevet friere og mere sikre. Nu er den ved at ligne et selvstændigt væsen.

EN ROMAN OM EN RIDGEBACK

Fortællinger om hunde er sjældne udenfor børnebøgernes rækker. Men de findes, vist især i engelsksproget litteratur (Jack Londons "Ulvehunden", fx), - og hvad mere er: der eksisterer faktisk én stort anlagt roman, hvor en ridgeback er, om ikke selve hovedpersonen, så dog hovedpersonens stadige ledsager. Forfatteren hedder Laurens van der Post, han er født i Sydafrika i 1906, og er i Danmark mest kendt for "Flamingofjeren" (1955). Han fremtræder i sine bøger - romaner og rejsebeskrivelser - som en engageret advokat for den truede afrikanske natur og for landets oprindelige sorte befolkning. Det er også tilfældet i tobindsromanen A Story Like The Wind (1972) og A Far-Off Place (1974), - ikke oversat til dansk. Den handler om drengen Francois' udvikling fra barn til voksen. Hans forældre er hvide, men de har brudt med deres racefæller og slået sig ned i bush'en, hvor de har oprettet og driver en farm sammen med indfødte. I Francois' opdragelse løber begge kulturer sammen. Da hans far bliver alvorligt syg, og moderen må rejse med ham til Durban for at få ham under lægebehandling, begiver Francois sig på eget initiativ ud for at opsøge en berømt medicinsmand, der kan hjælpe. Det er dog for sent, faderen dør, og Francois må fra nu af stå på

egne ben.

I drengens udvikling kommer ridgebacken Hintza ("Hin") til at spille en vigtig rolle.

Hintza er kun fjorten dage gammel (!), da Francois får ham af sin far i bogens første kapitel. Den begivenhed betyder for Francois, at han begynder at blive sig bevidst som et selvstændigt, voksent menneske med rettigheder og ansvar.

Hintza er ikke en hvilken som helst ridgeback. Den er faldet efter to navnkundige forældre, og dens opdrætter, jageren Mopani Théron, er søn af en "legendary hunter", som, kan man forstå, er selveste ridgeback-pioneren Cornelius van Rooyen (1860-1915), - jfr. RR-bladet 84/4.

Bogen får for os sin særlige værdi igennem sine beskrivelser af den natur og de livsbetingelser, som vores race er udviklet af og i. Dertil kommer charmen ved de mange indforståede, ofte humoristiske skildringer af dét ridgeback-væsen, som vi andre også kender fra vores mere eller mindre afrikanske show- og familiehunde.

- Francois og pigen Nonnie (med katolsk baggrund!) har slået lejre på en farefuld ekspedition; det er fodringstid:

"Godt, Nonnie! Hvor var det betænksomt af dig", udbrød Francois med en varme, som styrkede hendes selvtillid. "Nu skal du høre, hvad du så kan gøre. Lad Hin få en ordentlig portion varm chokolade - og tag og hent et par dåser tømme, og giv ham den ene. Så er han i den syvende himmel, og guderne skal vide, at han har fortjent det, for uden ham havde vi ikke været i live i dag."

Nonnie, som var lykkelig for at have noget at tage sig til, skyndte sig ind i bunden af hulen, vendte tilbage med to skåle, fyldte dem halvt med dampende varm chokolade, åbnede to dåser tømme, fordelte indholdet af den ene i skålene, som Francois havde sagt, og gemte den anden til ham. Hintza var selvfølgelig ikke i tvivl om, at det var for hans skyld, det altsammen foregik. Francois sørgede altid for Hintza, før han tænkte på sig selv. Derfor dirrede Hintza allerede af iver, strakte sig foran Nonnie, som hunde gør, når de trygler brændende om noget, med tungen ud af munden og skamløs savlen i mundvigene, mens han begyndte at gispe i et pludseligt udbrud af sult og tørst.

Men Nonnie holdt ham tilbage med fast hånd og irettesatte ham: "Nu ikke så hurtig, Hin, ikke så hurtig, ellers brænder du din kønne lange lyserøde tunge. Nu skal du godtnok passe på, ellers kommer du til at tage skade for hjemgæld!"

Sådan holdt hun ham, mens hun hurtigt rørte chokoladen og tømme sammen, sådan at

det kunne køle af, og indimellem prøvede at stikke fingeren i den mørke, dampende væske, indtil den var, så Hintza kunne drikke den. Så skubbede hun beggø skålene hen til ham. Hun havde dårligt nok trukket hænderne til sig og foldet dem i skødet, syntes hun, før al chokoladen var væk, og skålene var lige så tomme og rene, som om en omhyggelig tjene-stepige havde tørret dem af.

"Du kære Guds moder, Hin", udbrød hun, "du har et endnu større talent for at hugge i dig end din herre. Det er, som man siger: som herren, så hunden, - eller er det snarere: som hunden, så herren? Hvem af Jer to, din uimodståelige tigger, har indført den skammelige vane? Tag dig i agt, ellers kommer du til at hikke dig til døde en skønne dag. Ja, til døde, dit grådige asen. Véd du, og nu håber jeg, din herre også hører efter, at der engang var en ufejlbarlig pave, beskærmet af alle Himlens velsignede engle, som hikkede sig selv til døde, selvom alle kardinalerne bad for ham. Og dét, bare fordi han absolut skulle sluge sin mad, så han kunne komme til at fortsætte med sine bønner. Men jeg tror ikke, at sådan en ung, forslugen kætter til hund ved noget som helst om paver!"

Men for en gangs skyld var Hintza ude af stand til at opfatte, at drilleriet var kærligt ment. Hvordan kunne selv et menneske, der var så suverænt umenneskelig, som kun mennesker kan være, i den grad mangle den smule

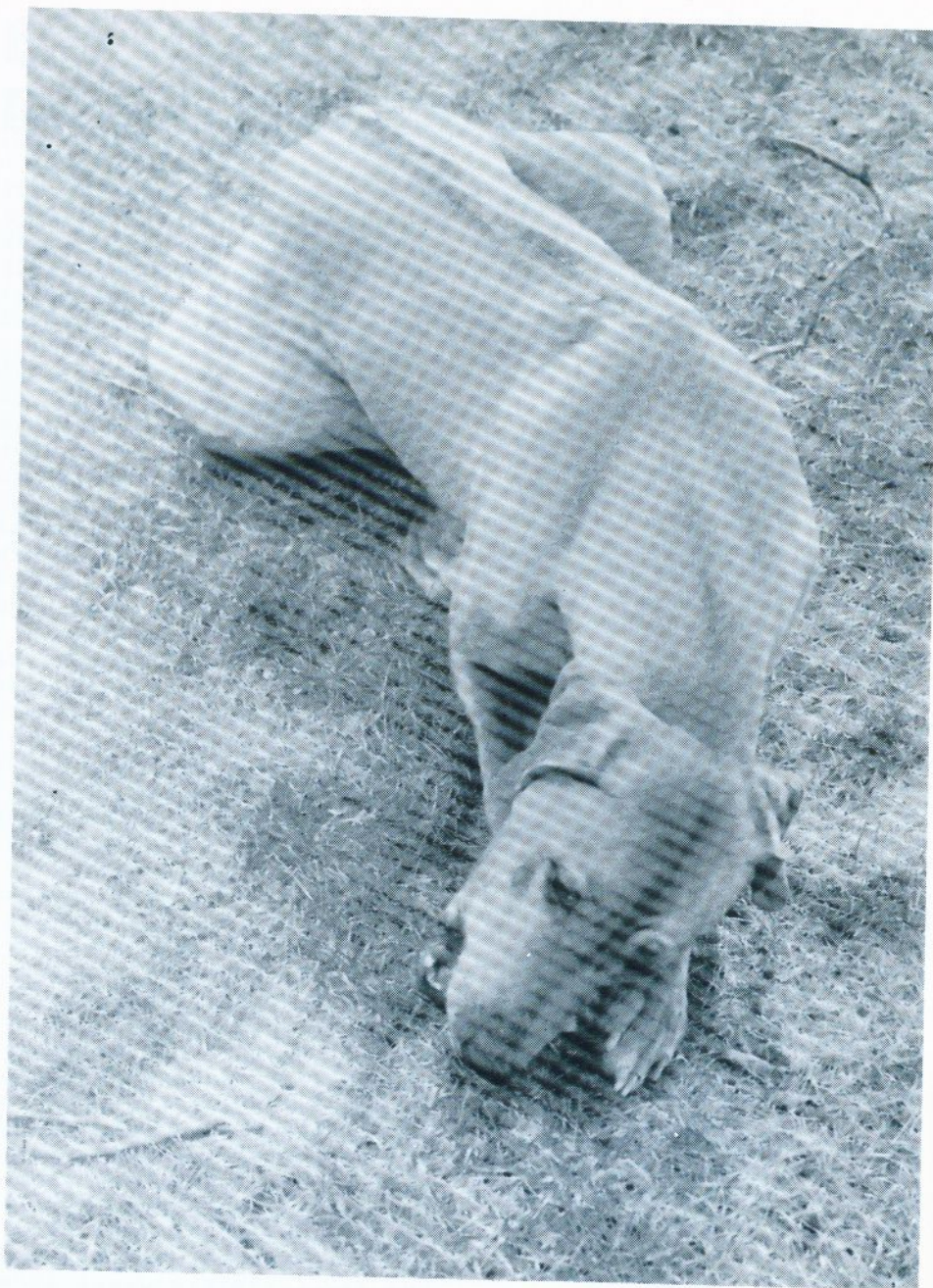

FOTO: SØREN INGWAR

menneskelighed, de dog besidder, at det kunne finde på at spøge med en så fortvivlende vigtig ting, og især når det var et menneske, man holdt så meget af, som Nonnie?

Efter at have forvissat sig om, at han havde slikket den sidste dråbe chokolade op af skålene, så Hintza Nonnie ind i øjnene med et udtryk, der var præcis så ulykkeligt, som det utvivlsomt var meningen, at det skulle være, sådan at hun holdt op med at drille. Det var et udtryk af uendelig tragedie, som om hele tilværelsen havde mistet sin mening sammen med den sidste dråbe chokolade, som om kaos og urmørke var ved at sænke sig over ham for altid, som om intet var tilbage under den vandrende måne, han ellers holdt så meget af. "Åh, Francois," råbte Nonnie, overbevist om, at to tårer, som to store Stillehavssperler, var ved at danne sig i

Hintzas øjenkroge. "Kan jeg ikke lave noget mere chokolade til ham? Jeg kan ikke holde ud at se ham så elendig."

Francois, som havde måttet lide under netop den dér tavse veltalenhed, siden Hintza var hvalp, og som for længst havde lært at leve med den, var, efter Nonnies mening, nærmest hjerteløs. For han sagde bare med fast stemme: "Nej, Nonnie, nej. Den lille skælm ved, at han har fået nok af det kvalmende søde stads for flere dage. Han har ikke været med til sådan et ædegilde siden sidste jul. Han er simpelthen bare en durkdreven og grådig lille lurendrejer..."

(A Far-Off Place, 176-77)

JL

fra HUND til HUND

ØREMIDER ER HVIDE!

Når hunden fejler noget, er det rart at komme til en dyrlæge, der kan fortælle, hvad der er galt.

Det er også rart, hvis hunden får en behandling, der gør den rask. Men hvad nu, hvis behandlingen ikke hjælper? Så kunne man gå tilbage til dyrlægen og lade ham prøve igen. Eller man kan sige: "Når han ikke kan finde ud af det, er

det måske ikke så god en dyrlæge, så jeg prøver en anden."

Jeg vil fortælle en sygdomshistorie, der viser, at man godt må tænke på begge muligheder. Historien viser, at det slet ikke er så dårlig en idé at skifte dyrlæge - endda flere gange - det øger helbredelseschancen!

Ca. 6 mdr. gammel fik vores

tæve øreproblemer. Hun slog med ørerne, kradsede på dem og havde kraftig voksdannelse. Lidt senere kom der udslet på halsen. 1. dyrlæge sagde: "øremider" og gav en indsprøjtning, 2. dyrlæge sagde: "ikke øremider" og gav et binyrebarkpræparat til at smøre på de efterhånden store udslet på hals og ben, 3. dyrlæge sagde "øremider", og at øremiderne var årsag til de store udslet. Der blev ordineret oprensningsskur med ørens, dixantogenolie og penicillin. Det hjalp! Hundens ører blev rene og de grimme udslet forsvandt. Men opdrætteren var stadig fortvivlet, fordi dyrlægen havde sagt, at øremiderne sikkert ikke kom fra træningsbanen, men fra kennelen. Alle hundeører var blevet eftersat af ejeren - men ingen mider! Det fik vi til gengæld igen - og igen - og igen! (Blev der sagt). Samme kur hver gang. Og det hjalp - men mindre og mindre. Efterhånden var hundens ører en skændsel at se på: røde, ophovnede og sårfuldte. Et par gange havde hun skærm på for at helbrede store sår på øreflapperne. Nu kom der en

stærk overfølsomhed til: hunden vred sig, når vi kløede hunden, benet gjorde kradsebevægelser i luften, og den slikkede sig utroligt meget. Dyrlægens sidste behandlingsforslag: oprensning + behandling for svamp. Vi var nu ved at være godt trætte af det og erstattede svampekuren med en kostkur efter kennelejerens forskrifter - det hjalp - og oprensningsskuren blev erstattet af et besøg hos en fjerde dyrlæge (dyrehospital). Jeg beskrev det hidtidige sygdomsforløb og blev bedt om at beskrive, hvad jeg havde set, når jeg rensede ører. Besked: "Det har ikke været øremider!" Den nye diagnose sagde, at det var en virus under huden, der gav anledning til irritation, så hunden begyndte at kradse sig. Vi fik en salve til at smøre på ørerne og et glas prednison-tabletter (binyrebark). Det hjalp. Hunden er nu 2 år, og vi er forhåbentlig fri for "hvad-var-det-nu-det-var?" Alle dyrlæger var velanskrevne, så hvem vil vove at sige til os: "I var blot uheldige"?

Niels Peder Bak

KENNEL BITTE-NUS

INT DK CH

Årets Hund 1984

Årets Tæve 85/86

KbBH.V 84

VV 85

NADRA

INT-VDH-EUR-MON-

FR CH

VV 85/86

**KIANGA'S
CHIVAZ**

Nadra er parret d. 18/2 87 med Chivaz. Begge er HD-fri. Hvalpe kan bestilles nu.

Vibeke Olsen Kvislemarkvej 15 4747 Sandved

03 75 64 50

I RINGEN

UDSTILLINGER I 1987

Roskilde 12/4 (RRK): 21/3

Hillerød 2/5 (DKK): 28/3

Rigmor Ulstad (N)

Fr.værk 7/6 (RRK): 11/5

Århus 14/6 (DKK): 9/5

M.M.Madsen (DK)

Vadum 5/7 (DKK-nat): 30/5

Birthe Møller Hansen (DK)

KORSØR 26/7 (RR-dag): 29/6

Jens Vilhelm Nielsen

Odense 15/8 (RRK): 25/7

Elizabeth Webster (GB)

Otterup 16/8 (DKK): 11/7

Øivind Asp (N)

Brøndby 26/9 (DKK): 22/8

Gunnel Holm (F)

Hillerød 25/10 (RRK): 28/9

Ulla Magnusson (S)

Fredericia 7/11 (DKK): 3/10

Harry Jordan (GB)

NB!

bemærk ændring af tid og sted
i en række tilfælde!

*

Sidstnævnte dato angiver i
alle tilfælde anmeldelses-
fristen, som SKAL overholdes.
DKK accepterer IKKE tilmeld-
inger efter fristens udløb!

*

DKK-Nat: national udstilling
uden uddeling af CACIB.

TILMELDING

Tilmeldingsblanketter kan
rekvireres i DKK og hos
Vibeke Olsen.

NY KLASSEINDELING

Fra 1. 1. 1987 indføres en
række ændringer i klasseind-
delingen på DKK's udstilling-
er. For vores race gælder
herefter flg. klasser:
Hvalpeklasse 7 - 10 mdr.
JUNIORKLASSE 10 - 16 mdr.
Unghundeklasse 16 - 24 mdr.
Åben klasse 24 mdr. - 7 år.
SENIORKLASSE 7 - 10 år.
Veteranklasse over 10 år.

Nyt er endvidere:

1) Tæver og hanner konkurre-
rer INDBYRDES i hvalpeklas-
sen.

2) I den nye juniorklasse
placeres de 4 bedste 1 pr
hunde i juniorkonkurrence-
klasse (JKK) og dommeren kan
tildele "særlig lovende
juniorhund" (SLJ). SLJ-hunde
deltager i unghundekonkurren-

SALON
HANNIBAL
MULTIHUSET
LANGGADE

HVERDAGE 12 TIL 20.
SØNDAG 12 TIL 16.

VASK,
KLIPNING.

FULDFODER
KALUN

HAKKET OKSE
OG KALVEKØD

ALT I HUNDEARTIKLER

HJEMMELAVET FULDKØST MED KARTOFLER,
GULERØDDER, ÆBLER, RIS, GILBERTO KØD
OG GILBERTO TØRFODER

KENNEL
DANRIDGE
Salon Hanibal

v/Knud G. Rahbek

INDGANG REF SHALEVEJ 4

Multihuset

Bådsmannsstræde 43 1407 København K

Tlf. 01-57 51 16

ceklasse.

3) I veteranklassen er der fremover KUN KONKURRENCEBEDØMMELSE (ingen kvalitetsbedømmelse). Veteraner af tilstrækkelig høj kvalitet kan dog tildeles CK; og disse hunde deltager i BIR-konkurrencen.

4) I både senior- og veteranklassen kan "meget velholdte hunde uden CK-værdi" tildeles HP (HÆDERSPRÆMIE).

NY STAMBOGSPRAKSIS

DKK har indført en forsøgsordning (brev af 30.1.), der gør det frivilligt, om man vil aflevere stambogen på udstillingen/prøven, så udstillingsresultatet kan indføres. De afleverede stambøger vil DKK fremover tage med "hjem"; resultatet vil blive indskrevet, og stambogen returneret - gratis - efter ca. en uge.

NB: Stambogen skal dog stadig medtages på udstillingerne og forevises ved indgangen.

- Vi indfører i klubben samme praksis på vore specialudstillinger.

Fremover kan man bestille en hunds (sin egen eller andres) præmieliste (: alle resultater fra udstillinger, lydighedsprøver mv siden 1981) hos DKK for 10 kr. pr. hund inkl. porto. Man kan bestille "løbende", dvs ikke kun en gang om året. Bestillingen sker mod forudbetaling til DKKs Informationsafdeling.

NYT OM "ÅRETS HUND"

NYT POINTSYSTEM

Bestyrelsen har på sit møde 27/2 vedtaget en række ændringer af pointsystemet for klubbens konkurrence om Årets Hund. Der kan nu hentes points i følgende kategorier:

A: udstillinger

- 1) Bedst i klassen (BIK), dvs: Bedste baby-hvalp-unghund-senior-veteran-champion på udstillinger med flere racer.
- 2) Bedst i racen (BIR).
- 3) Bedst i gruppen (BIG); her har vi vedtaget at fordoble point-antallet for placeringer på DKK's udstillinger.
- 4) Bedst på udstillingen (BIS). Også her er point-tallet for plac. på DKK's udst. fordoblet.

	1	2	3	4
BIK	10	7	5	3
BIR	20	15	10	5
BIG-RRK	40	30	20	10
BIG-DKK	80	60	40	20
BIS-RRK	80	60	40	20
BIS-DKK	160	120	80	40

B: lydighedsprøver

Her er ingen ændringer af point-tallene i klasserne I - III.

	1	2	3
LP I	10	7	5
LP II	15	12	10
LP III	20	17	15

*

- Fra og med i år vil vi desuden kåre ÅRETS BEDSTE UNGHAN og ÅRETS BEDSTE UNGTÆVE.

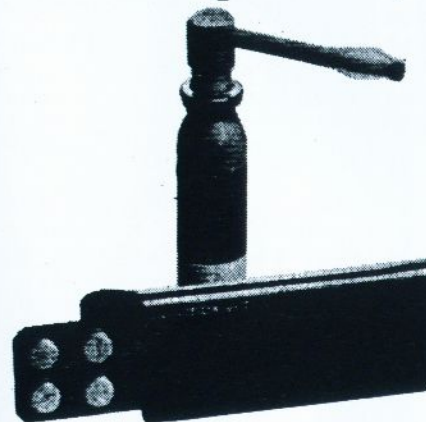
NADRA I CIRKUS

31/1 1987 fandt det store årlige Show of Winners sted i Cirkusbygningen i København. Igen i år deltog Vibeke Olsen med Nadra, - og denne gang nåede parret så langt som til kvartfinalerne, dvs blandt de 24 bedste.

Flot klaret af en avlstæve på 7 år!

Vermox vet. ormekur

bredspektret, sikkert og effektivt

Vermox vet.

For at beskytte sine hvalpe, sin tævehund, andre hunde (og sig selv) er det vigtigt, at hvalpene får deres første ormekur omkring 4 ugers alderen. Vermox vet. mikstur i sprayform er specielt udviklet til denne første behandling af hvalpe.

Dosering:

Tabletter:

hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
større hunde: 1 tabl. 2 gange daglig i 5 dage

Mikstur i sprayform:

under 1 kg: 1 tryk 2 gange daglig i 2 dage
over 1 kg: 1 tryk pr. kg 2 gange daglig i 2 dage

Vermox vet. kan købes receptfrit på apoteker, hos V-mrk. forhandlere og dyrlæger.

Handelsformer:

(Apotekspris incl. moms).
10 tabl. 100 mg, kr. 26,85.
20 ml mikstur, 50 mg/ml, kr. 32,25.

JANSSENPHARMA
HAMMERBAKKEN 21 · 3480 BIRKERØD · TLF. (02) 81 10 44

I KLUBBEN

FRA DKK

Klubben har modtaget breve fra DKK

28/1 om kollektive undersøgelser for arvelige øjenlidelser (PRA, arvelig cataract, "stør"). Undersøgelserne finder sted i Viborg og Nyborg hhv 25. og 26. april 1987. Undersøgelseshonoraret er kr. 90,- pr. hund, hvoraf DKK betaler kr. 40 pr. hund, der har opnået alder for tidligste udbrud af en af sygdommene. (På en vedlagt liste over særligt angrebne racer/aldergrænser figurerer ridgeback ikke, red.).

Tilmelding (som sker ved indsendelse af kopi af stambog til DKK's Sundhedsudvalg) slutter 3. 4.

Evt. nærmere oplysninger hos Vibeke Olsen.

30/1 om en forsøgsordning ved frivillig aflevering af stambøger på udstillinger og prøver. Brevet er nærmere omtalt andetsteds i bladet (I Ringen)

BESTYRELSEN

REFERAT AF BESTYRELSESMØDE
27/2

Deltagere: VO, JO, OH, JL.

- 1) Vi undersøger muligheden for at få specialdommere til 2 udstillinger i 1987.
- 2) "Fællesklubben" arrangerer

fra 1/1 1988 kun udstillinger for sig selv. Vi er inviteret til et møde om et alternativt samarbejde mellem en række mindre specialklubber. Bestyrelsen vedtager at arbejde positivt for dette samarbejde.

- 3) Ridgebackdagens arrangementer drøftes og fastlægges.
- 4) Informationsmateriale til førstegangsudstillere drøftes.
- 5) Pointsystemet til "Årets Hund" diskuteres og ændres med øjeblikkelig virkning.
- 6) Bestyrelsen har modtaget en invitation fra Dansk Agility-forening samt en henstilling fra DKK om ikke at deltage i deres arrangementer. Bestyrelsen beslutter at følge DKK's henstilling.
- 7) Kutyme-udvalget har afgivet indstilling. Udv. finder det rimeligt at der gives fuld erstatning (evt. en ny hvalp) ved dermoid sinus, - halv erstatning ved kryptorchisme. Udv. har foreløbig ikke ment at kunne anbefale retningslinjer i forb. med konstateret HD. - Bestyrelsen tilslutter sig udvalgets indstilling.
- 8) Janet N. Murray har foræret klubben 2 eksemplarer af sin "grønne bog" med ønsket om, at vi bruger dem som udstillingspræmier. Det gør vi, - og siger tak til.

ref. v. JO

"Så er der Trimm"

Knnnaasss...

Hunde elsker Trimm. Måske er det de gode ingredienser. Rigtig oksekød, rigtig kylling og friske naturprodukter som hvede og majs. Eller måske er det sammenbagningen til lækre, sprøde bidder der rigtig giver noget at tygge på. Eller måske er det bare fordi sund og naturlig fuldkost middagsmad som Trimm lugter og smager bedre end den mad mange hunde ellers får til middag.

Trimm giver sikker sundhed og mere velsmag for pengene. Trimm kan købes i pakker à 1 kg, 3 kg og 10 kg.

Selv hunde der ikke kan lide tørmad kan lide Trimm middagsmad.

Skriv til MasterFoods og få brochuren: Hvad yder du om din hunds ernæring? Masterfoods a.s. Fabriksparken 10, 2600 Glostrup.

Holden Flower
Markpræmie
Føder med certifikat

AKTIVITETER

Klubben har fra DKK's Kreds 4 modtaget en liste over arrangementer i løbet af året, bl.a.:

30/5 Skue i Vejen med lydighedsprøver. Bedømmelsen begynder kl. 10.

24-25/10 Karaktertest på DCH's træningsplads i Kolding.

22/11 Skue på Egtved Idrætscenter.

Henv. til Erhard Jørgensen, Østerkobbøl 14, 6440 Augustenborg.

*

Ole Hempel vil starte et TRÆNINGSKURSUS FOR RIDGEBACKS i Københavnsområdet. Stedet er Søndermarken, - første gang 2.4. kl. 19-20, derefter hver tirsdag samme tid. Tilmelding: (01) 23 05 01.

*

Det blev i sidste nr. oplyst, at det planlagte "World Symposium" i 1988 ville blive afholdt i forb. m. Verdensudstillingen i Herning. Verdensudst. afholdes dog først i 1989. Symposiet i 1988 knyttes til en alm. international DKK-udstilling i København. Red. beklager.

GENERALFORSAMLINGEN 1987

Som allerede meddelt i bladet (1986/4) afholdes den ordinære generalforsamling 1987 den 14. juni i Århus, i forbindelse med DKK's udstilling dér. Vores race bliver bedømt om formiddagen, og generalforsamlingen finder derefter sted kl. 13.00 i

GRUNDTVIGS HUS - KOLLEGIET
Göteborg allé 14

(hvorfra man kan se over til sin hund i bilen på udstillingens parkeringsplads)

På valg er denne gang Vibeke Olsen, Jan Olsen og Jørgen Lorenzen samt begge suppleanter. Jytte Henningsen ønsker ikke at fortsætte i bestyrelsen. Der er altså behov for nye kandidater! Forslag kan meddeles til et medlem af bestyrelsen. Pga det sene tidspunkt for gen.fors. kan en præsentation af nye kandidater, gerne med foto, endnu nås i næste nr. af bladet, som udkommer 1. 6.

Sidste frist for indsendelse af forslag til generalforsamlingen er 2/5 1987, idet sådanne iflg. lovene skal være bestyrelsen i hænde skriftligt senest 6 uger før generalforsamlingen afholdes. Evt. forslag vil, sammen med regnskabet, blive udsendt til medlemmerne inden generalforsamlingen.

til Danmarks hunde

king

HUNDEMAD

To helt nye King-produkter på det danske marked. Sammensat og fremstillet i samråd med førende danske og udenlandske dyremadseksperter.

ØKONOMI KING

ØKONOMI · KING

Alsidigt sammensat fuldfoder i briketform. Varmebehandlet. Indeholder ingen fyldstoffer. Let fordøjeligt for hunden.

Vitfoss a/s

6300 Gråsten. Tlf. 04 - 65 16 38
9500 Hobro. Tlf. 08 - 52 11 11

LAVPROTEIN KING

LAVPROTEIN · KING

Alsidigt sammensat blandefoder i flakesform. Varmebehandlet. Anvendes både som våd- og tørfoder. Blandes med f.eks. kød, kylling, fisk o.l.

Klip ud og send i brev til Vitfoss a/s, 6300 Gråsten.

- ☐ Interessert i at blive forhandler af King
☐ Ønsker tilsendt brochuremateriale

Navn _____
Adresse _____ By _____
Postnr. _____ Telefon _____